Týden

46 / 2024

Obsah

Téma: Souvislosti Národního proudu 3

Souvislosti Národního proudu 3

11. listopadu 2024 (společnost)

Milí přátelé,

máme pár dní po amerických volbách a můžeme si oddychnout, protože Donald Trump měl tak vysokou podporu svých příznivců, že ani volební podvody táboru amerických státních elit jim nepomohly. Omezí to nyní financování války proti Rusku, a tím se díky Bohu sníží riziko jaderné války. Sníží se také podpora naší loutkové vlády. Nicméně to neznamená, že struktury, jehož jsou americké státní elity součástí, končí. Americké státní elity jsou pouze část exekutivy této skupiny, která má jinak celosvětové obrovské zázemí klanově korporátních struktur. Nicméně šance pro uchopení vlády nad naší zemí naším národem se vítezstvím Trumpa zvyšují.

Patříme na západ?

Chtěl bych se nyní zabývat otázkou, v čem zejména tkví propagandisticky šířený narativ, že „patříme na západ“.

Neznamená to pouze, že se hlásíme k tomu, že jsme západní kolonií. Znamená

to současně, že jednak vojensky podléháme velení z USA, ale také to znamená, že jsme ekonomicky zcela navázáni na finanční systém odvozený od amerického dolaru.

Nemluvil jsem zatím příliš o Evropské unii, a to z toho důvodu, že Evropská unie v podstatě nic neřídí a o ničem nerozhoduje. Není to žádný skutečný subjekt. Je to pouze kolonizační nástroj k ovládání evropských států. Samozřejmě je důležité se vůči Evropské unii vymezovat, ale je to jako vymezování se vůči přímému nadřízenému, který dostává své příkazy seshora, a od kterého dostáváme pokyny, ale vůbec se tím nevymezujeme vůči řízení celé firmy. Stejné klanově-korporátní skupiny, které řídí naše politické strany, řídí i celou Evropskou unii. Narativ „patříme na západ“ tedy současně znamená, že zcela slepě posloucháme příkazy z Evropské unie.

Přestože to vypadá, že je v Evropské unii jedna z nejdominantnějších zemí náš soused Německo, a tedy z logiky věci by se mohlo zdát, že Německo by mohlo mít nějaké výhody na úkor menších států, ve skutečnosti je projekt Evropské unie pro Německo stejně likvidační jako pro nás. Němci sice samozřejmě jisté výhody mají, používají nás jako svojí montovnu, vysávají naše energetické zdroje, je to ale pro to, aby měli motivaci k prosazování myšlenky Evropské unie. Avšak celá Evropská unie slouží k postupnému rozkladu a vysávání evropských zemí včetně Německa.

Americký dolar vs. BRICS

I když se zdá, že Euro je samostatná měna, protože má vůči dolaru samostatný kurz, stejně je to měna odvozená od světového dolarového systému, který je založen na tom, že vysává ekonomiky celého světa, které v dolarech obchodují, což až do nedávna znamenalo v podstatě celý svět. Avšak jednak díky tomu, že se od počátku století začla obnovovat suverenita Ruska díky Vladimíru Putinovi, a současně pro to, že se z Číny – levné továrny na vše, stala Čína – technologická a hospodářská velmoc, bylo možné, že se vysávání světa pomocí amerického dolaru tyto dvě strategické velmoci postavili a spolu s Indií a

Brazílií založili v roce 2007 celosvětový hospodářský systém BRIC, který byl v roce 2010 po přijetí Jihoafrické republiky přejmenován na BRICS. Za posledních 17 let se podařilo, že členské země BRICS dnes sdružují 45% světových zásob ropy a 38% průmyslové výroby, a spolu s partnerskými zeměmi sdružují 57% světové populace. Navíc BRICS připravují vlastní kreditně finanční systém.

USA tak jednak přestaly být neotřesitelným světovým hegemonem, ale současně jim i vypadla polovina příjmu, kterou měli ze světového obchodování v dolaru. Dolarová měna přitom není vůbec ničím krytá a její hodnota byla postavena právě na tom, že s ní obchodoval celý svět. Nyní se dá říct, že je hodnota dolaru postavena pouze na důvěře, která však postupně stále víc klesá. Proto také ta hysterie amerických státních elit, které by tak velmi potřebovaly dobýt Rusko, jenže tento plán jim nevychází.

Projekt Izrael

A další plán, který jim nevychází, je projekt Izrael. Celý Izrael byl zkonstruován americkými státními elitami před přibližně sty lety, kdy Rothschild začal na palestinském území skupovat pozemky. Izrael, který je obecně vnímán jako následek 2. světové války, byl konstruován desítky let před ní. A po druhé světové válce z celého území, na kterém původně měly vzniknout dva státy, Izrael a Palestina, ale zřejmě to tvůrci vůbec neměli v plánu, Izrael postupně zatlačil původní obyvatele do koncentráků pod širým nebem, z nichž pásmo Gazy se nyní snaží naprosto brutálním způsobem etnicky vyčistit.

Důležité z toho pro naší zemi je to, že tak, jako v ukrajinském konfliktu, tak i v této genocidě proti celému etniku na blízkém východě, se vláda České republiky staví oddaně po bok USA. Je z toho zcela jasně vidět, že naše vláda jen plní pokyny z Washingtonu zcela bez ohledu na zájmy obyvatel České republiky. A přitom celý projekt Izrael je pravděpodobně velmi blízko zhroucení. Muslimským státům v okolí již postupně dochází trpělivost, izraelské provokace v Libanonu Írán nenechává bez odpovědi a přitom

vojensky je Izrael již vyčerpaný, a kromě USA, naší vlády a jen pár dalších států, již genocidu v pásmu Gazy odsuzuje celý svět.

Jenže celé USA nyní stojí natolik na hliněných nohách, které se postupně rozpouštějí, že celý dolarový systém mohou již v brzké době čekat velké otřesy, a to mnohem větší než krize v roce 2008. Celý měnový dolarový systém se zatím nezhroutil v podstatě pouze díky benevolenci Číny. Pokud by Čína chtěla, tak celý světový finanční systém vázaný na dolar vezme za své, jenže Čína nechce způsobit celosvětovou destabilizaci a současně vlastní spoustu amerických dluhopisů. Ale tato benevolence nemusí trvat věčně, zvláště pokud se dále prohloubí a stabilizuje společenství BRICS a rozšíří se jeho kreditně-finanční systém.

A tedy protože jednak „patříme na západ“, a zároveň naše česká koruna je vázána spolu s eurem na americký dolar, mohou se u nás v brzké době dít velké hospodářské a finanční otřesy. Je sice jistá výhoda, že jsme zatím nepřijali euro, ale protože naše země již ztratila vlastní suverenitu a je dlouhodobě řízena ze západu, tak tyto otřesy zásadně pocítíme. Současně však tím bude do značné míry omezena podpora politických stran včetně těch, které jsou v současné době u moci. A proto je tak důležité, abychom budovali naší skutečnou státnost odvozenou od lidu českého národa. Protože pokud tato krize přijde, tak se k moci samozřejmě budou snažit dostat opět různé klanově-korporátní skupiny, avšak v přeformátované podobě. A pokud na to nebudeme jako národ připraveni, tak se řízení naší země ujme opět někdo, komu rozhodně nepůjde o prospěch obyvatel naší země.

Tyto klanově-korporátní skupiny zároveň s takovýmto přeformátováním počítají, protože krach dolarového finančního systému již zřejmě nejde zastavit. Otázka tedy není jestli, ale kdy se to stane, a proto mají připravené náhradní plány a náhradní řešení. A samozřejmě stále mají moc, které se nechtějí vzdát. Bude jim úplně jedno, že jejich pohůnky v současné vládě v čele s Fialou, kteří se opájí zdánlivou beztrestností za všechny zločiny proti naší zemi, stihne hořký konec. Skupina propojená s americkými státními elitami samozřejmě nestojí a nepadá se Spojenými státy. Nelze si představovat, že krachem

Spojených států tato skupina přestane existovat. Sice bude do jisté míry oslabena, ale ve Spojených státech mají v podstatě pouze jakousi pobočku. Její působení je celosvětové, navázané na světové finančnictví. Jejich moc je provázána s různými skrytými spolky včetně zednářů po celém světě, patří ji celosvětové korporace, ovládají Světovou zdravotnickou organizaci WHO a tak dál.

Právě pro to je důležité, aby bylo zformováno skutečné národní hnutí, které bude schopné ujmout se řízení země a bude také schopné otevřít spojenectví se zeměmi skupiny BRICS, a to především s Ruskem. Protože to bude v budoucnu pravděpodobně důležitá a stabilní celosvětová opora.

Důležité tedy pro nás je zbavit se narativu, že „patříme na západ“. Naproti tomu BRICS není východ. Měli bychom si již teď zvykat na to, že patříme mezi světové a svobodné země národních států.

Celý náš současný systém má samozřejmě různé pojistky, aby se efektivní národní hnutí, a tedy i skutečná státnost nemohla vytvořit. Zmiňoval jsem zatím hlavně systém politických stran, což je sice pojistka důležitá, ale nikoliv jediná. Existují různé pasti, do kterých se mají chytit různé skupiny lidí, kteří si uvědomují zoufalý stav a pokouší se věci změnit.

Nejdříve si však musíme ujasnit, čeho je potřeba dosáhnout, abychom si jako národ mohli ve svém vlastním státě vládnout.

Formování národního společenství

Zaprvé je nutné vytvořit spojení lidí, kteří mají znalosti a schopnosti řídit stát a jsou schopni i zodpovědnosti a obětí pro tuto společnou věc. To neznamená, že se někdo má prohlásit za vůdce a pod sebou vytvářet nějakou organizaci. Současně to neznamená, že tito lidi mají být odborníci na nějakou konkrétní úzkou problematiku. Naopak je důležité, aby problémy řízení státu vnímali v celé komplexnosti. Tedy v podstatě nezáleží na nějaké profesi, záleží na

schopnosti řízení a současně na schopnosti maximálně do hloubky vnímat komplexně veškeré souvislosti.

Takoví lidé existují, ale jak už jsem zmiňoval dříve, nenapadne je, aby se o cokoliv pro prospěch společnosti snažili, protože tak jako většina společnosti věří, že vše je možné dělat jen prostřednictvím politických stran, a současně ví, že politické strany jsou stejně řízené odněkud jinud, takže to nemá cenu. Je proto potřeba ve společnosti připravit podhoubí pro to, aby se tito lidé do takových společných aktivit zapojili.

Zadruhé je potřeba skutečná reálnost toho, že něčeho takového je možné dosáhnout. A to je možné jedině celospolečenskou podporou a schopností celospolečensky silově nebo nátlakově tyto věci prosadit.

A tím se dostáváme k problému, co bylo dřív, jestli vejce nebo slepice. Pokud si představíme, že máme celospolečenskou poptávku po skupině lidí, kteří budou schopni řídit stát, tak takovou skupinu není problém sestavit, protože budou cítit možnost prosazení svých záměrů. Naopak pokud by byla skutečně silná skupina schopných a odvážných osobností, kteří by byli schopní řídit stát, pak by přirozeně vznikla masová podpora ve společnosti, a tuto skupinu by nátlakovým způsobem prosadila do vedení země. Jenže ani první ani druhou podmínku nelze samostatně splnit bez té druhé. Tyto dvě části společného problému totiž musí vzniknout současně. A pro to je potřeba zpočátku odvaha. Musíme současně pracovat na vytváření skupiny schopných osobností a současně musíme vytvářet a rozšiřovat podporu veřejnosti.

Prosazení do řízení samozřejmě musí mít nějaká pravidla. Každý by se mohl ze svých osobních pohnutek kvůli svému vlastnímu prospěchu snažit se dostat do řízení státu. Jediný způsob jak toto ošetřit je skutečná vůle lidí, jedině tak jde zaručit, že se někdo svévolně neprohlásí samospasitelem. A k tomu můžeme použít demokratické principy. Slovo demokracie má velmi negativní nádech, ale je to právě kvůli tomu, že v současném systému skutečná demokracie neexistuje. Pokud by však nebyly voleny politické strany, ale konkrétní lidi, konkrétní schopné osobnosti, pak se do vedení státu mohou dostat lidé, kteří

jsou schopni řídit náš stát ku prospěchu našeho národa. Můžeme tedy použít stávající volební mechanizmy, ale je potřeba zásadně změnit pravidla.

Zdánlivě se tím dostáváme na začátek. Jak je možné bez politických stran a tedy ústavní většiny v parlamentu prosadit změnu volebního systému? Rozhodně nikoliv politickými stranami, protože ty naprosto nemají zájem něco takového změnit. Ústavní zákon lze změnit pouze masovým nátlakem lidí. Masovým nátlakem takovým, že politikům v parlamentu zkrátka nic jiného nezbyde, než volební zákon změnit.

K tomu však nestačí 100 tisíc lidí. K tomu jsou potřeba miliony lidí, kteří se společně postaví za národ a vůli tohoto národa převzít vládu nad naší zemí do svých rukou.

Tento úkol se zdá být velký. Ve společnosti, ve které desítky let lidem vymývají mozky média. Ve společnosti, která si není déle než 400 let schopna vůbec představit, že by si mohla ve své vlastní zemi sama vládnout. Ve společnosti, ve které 2/3 lidí uvěří tak zjevným manipulacím a nátlakům, že jen kvůli tomu, aby mohli chodit do hospody, si nechají vpravit do těla jakousi experimentální genetickou látku.

Ale ve skutečnosti nám nic jiného než tato cesta nezbývá, pokud nechceme být otroky ve vlastní zemi. A tím se znovu dostáváme k vejci a slepici. Musíme současně pracovat na vytvoření skupiny schopných osobností oddaných společné myšlence – začít si vládnout ve své zemi, a současně vytvářet pro tuto společnou myšlenku i pro tuto skupinu podporu ve společnosti. Tato skupina osobností by samozřejmě neměla podléhat nějakému řízení jednoho člověka, který by šéfoval ostatním. Člověka, který se, až to bude potřeba, postaví do čela by měla tato skupina vygenerovat teprve až ze svého středu na základě jeho schopností.

Tento úkol, který jsem nastínil, rozhodně není malý. Pokud bychom nadále fungovali ve stavu v jakém jsme nyní, tak bychom ho mohli dosáhnout za mnoho let. Jenže ono je z výše uvedených skutečností velmi pravděpodobné, že během následujících měsíců a let může celá naše země procházet velmi

dramatickým obdobím, které může všechny takové procesy urychlit. A pokud se začne cokoliv dít, tak pokud nebudeme mít vytvořen alespoň již nějaký základ vytváření této národní státnosti, tak řízení naší země převezme opět nějaká klanově-korporátní skupina.

Takovéto převzetí moci národem má samozřejmě již zmíněné pojistky. Ono to skutečně není a ani nemůže být snadné. Protože, kdyby to bylo snadné, tak k tomu už docházelo po celém světě. Přitom se zatím něco podobného stalo pouze na Islandu, což je však země s pár set tisíci obyvateli a současně mimo sféru nějakých zásadních zájmu nadnárodních struktur. Naopak Česká republika je v extrémním zájmu nadnárodních struktur z mnoha důvodů a my jsme zatím mluvili pouze o některých z nich. Jenže na druhou stranu zde máme základy, historii a podmínky skutečně suverénního řízení naší země.

Jak tedy vytvářet zmíněné společenství osobností?

Tato struktura musí vznikat naprosto mimo politické strany, což neznamená, že tito lidé nemohou být jejich členy. Ale vždy pouze jako osobnosti a nikoliv jako delegáti nějaké strany či skupiny.

Tato skupina musí být pouze jedna a nikoliv několik skupin, které si vzájemě konkurují. Lidé, kteří chtějí skutečně pracovat pro vlastní národ a stát, musí pracovat společně. Musí vznikat synergie a nikoliv vzájemné soutěžení a konkurence.

Tato skupina nemůže mít žádný politický nebo hospodářský program. Společný cíl této skupiny je jediný, převzetí vlády nad naší zemí českým národem a jeho zástupci. A tedy prosadit změnu volebního systému tak, aby bylo možné volit konkrétní lidi a nikoliv politické strany. A tedy aby se do řízení státu mohly dostat osobnosti, které lidem svou prací prokážou, že jsou opravdu schopní pracovat pro náš národ.

Tato skupina také musí být otevřená vstupu nových lidí. Nemůže vznikat tak,

že se nějaká parta prohlásí za elitu, která začne řídit ostatní.

Je také důležité zmínit, jakým způsobem bude možné působit na veřejnost, aby se rozšiřovala společenská podpora, když jsou všechna hlavní média ovládána a na skutečně masové pokrytí celé republiky jsou potřeba peníze, kterých se nedostává. Jenže nedostatek peněz je pouze zdánlivý. Různých podnikatelů, kteří by podpořili to, abychom si jako národ vládli sami, je mnoho. Jenže podnikatelé, pokud by měli své vydělané peníze někam vložit, musí vidět, že takový projekt má šanci na úspěch. A pokud začne vznikat skutečně schopná skupina osobností, kterým bude současně vzrůstat společenská podpora, tak se není třeba obávat toho, že by se nesehnaly potřebné peníze. Jen je potřeba celý proces nastartovat a rozhýbat. A k tomu se současnými technologiemi a odvahou a ochotou lidí přiložit ruku k dílu není potřeba mnoho peněz.

Pojistky současného systému

Ale chci se konečně zmínit o těch pojistkách, vyjma politických stran, které se mají snažit jakýkoliv podobný pokus probuzení národní státnosti zablokovat.

Fragmentace na skupiny

Jedna z nejdůležitějších pojistek je jakékoliv rozdělení lidí na různé skupiny. Dělení na skupinky je samozřejmě pro lidi přirozené, ale pokud si jako národ chceme vládnout, pak musíme postupovat jako nerozdělitelný celek. A to přitom vůbec neznamená vytvářet nějakou jednu centrálně řízenou organizaci.

Musíme si uvědomit, že jsme 10 milionový národ, to je v podstatě minimum pro to, abychom mohli fungovat jako stát. Národ je ve své zjednodušené definici skupina lidí, kteří mají společný jazyk a kulturu. Samozřejmě jakékoliv rozdělování společnosti je výhodné pro současné řídící struktury a proto to také, ať už nepřímo, a nebo i třeba přímo, finančně podporuje.

Pokud někdo takovéto rozdělování aktivně podporuje, pak v podstatě aktivně zabraňuje tomu, aby mohla vzniknout skutečná skupina, která by mohla převzít řízení státu. Takováto dělení jsou třeba separatistické tendence Morava versus Čechy, levice versus pravice atd. Ale právě na tom se zároveň pozná, jestli je takový člověk vůbec kompetentní pro skutečné starání se o stát. Pokud někdo pracuje na vytváření oddělených skupin, tak se v podstatě sám diskvalifikuje z toho být prospěšný pro naší zem.

Další separace je na různé skupinky, které chtějí prosazovat jedno konkrétní řešení celkové politické situace s tím, že mají jediný správný recept řešení všech problémů. Existuje například mnoho různých variant Ústavy, nebo konkrétního řešení hospodářské situace. Na přemítání o ústavě nebo na konkrétních řešeních hospodářské situace samozřejmě není nic špatného. Avšak problém nastává, když nějaká skupinka prohlásí, že toto je ta jediná správná cesta a pokud to někdo jiný nevidí, tak je mentálně nedostatečný. Tímto způsobem také vzniklo mnoho různých mikro-politických stran v podstatě jen kvůli tomu, aby někdo mohl být předsedou takové strany. A samozřejmě i fragmentace na politickou pravici a levici je záměrné vytváření konkurenčních skupin, které bojují vzájemně mezi sebou, aby lidem unikalo to podstatné.

Pojistka náboženssko-církevní

Jedna z dalších výrazných oddělenostní v národních kruzích je otázka náboženská, přestože jsme jako národ v porovnání s ostatními národy zdánlivě velmi ateističtí. Jenže ve skutečnosti to není ateismus, ale spíše nedůvěra vůči církvím. Skutečná duchovnost je přitom v našem národě přítomná a důležitá, avšak ne ta institucionalizovaná. Náboženství a církve jsou totiž často využívány k mocenským účelům a řídícím procesům. Avšak to neznamená, že náboženství a církve nemají skutečné duchovní základy. Církve by nikdy nemohly mít skutečnou sílu, pokud by součástí jejich učení nebyly skutečně pravdivé duchovní základy. Mocenský potenciál církví spočívá v tom, že

záměrně posune a zneužije některé významy. A náš národ má nedobré zkušenosti s mocenským zneužíváním katolické církve zejména od 15 století až do rozpadu Habsburské monarchie.

Přitom však nesmíme zapomínat, že přes tisíc let je katolická církev a křesťanská duchovnost základem naší kultury. Veškerá vzdělanost a duchovnost našeho národa se odehrávala posledních tisíc let v kontextu křesťanství a na křesťanství také stojí naše národní identita. A k odstranění těchto kořenů a naší duchovnosti se dá naopak účelově využívat odpor k církvi jako takové. To se také dělo právě od vzniku Československa, kdy se k moci dostaly zednářské struktury kolem TGM. Právě zednářské lóže jsou propojené s americkými státními elitami a prorostly i do struktur Vatikánu, a je to skupina, která ovládá naší vládu, řídí i politické strany a podporuje současný politický systém. A tato skupina cíleně pracuje s temnými silami a v cestě ji stojí právě skutečná duchovnost. Řadoví zednáři přitom obvykle vůbec netuší komu a čemu slibují svojí věrnost a co se děje v užších uzavřených zednářských kruzích a myslí si, že jsou pouze moudře vybraná elita. Právě proto byla za první republiky cíleně vytvořená protikřesťanská propaganda, které padl za oběť mariánský sloup na Staroměstském náměstí. Tato propaganda se pod záminkou odporu proti Habsburkům cíleně snažila odstraňovat duchovnost z našeho národa. Panna Marie je v křesťanství zosobnění toho nejdůležitějšího mateřského ochranného principu a stojí tak v přímém protikladu k zednářským temným snahám, proto proti ní vytáhli do boje.

Skutečná duchovnost, na které jsou založené křesťanské církve, přitom není v protikladu ke skutečné duchovnosti jiných náboženských směrů, a i ve všech křesťanských církvích samotných je skutečný základ duchovnosti stejný. Liší se však svým mocensko-světským zabarvením.

V kontextu našich národních východisek je důležité to, že náboženský prvek nesmí být rozdělující a fragmentační silou v našem národním podhoubí. Skutečná křesťanská duchovnost je v souladu napříč různými církvemi, je v souladu i se skutečnou duchovností mimo-křesťanskou, a je v souladu i s našimi kořeny předkřesťanskými. Totiž i naše slovanské kořeny náboženství

slovanských bohů jsou v synergii s náboženstvím křesťanským. Protože jakékoliv duchovní síly, které podporují život, lásku a napojení na božství jsou spolu vzájemně v souladu. Mimochodem ruská pravoslavná církev zcela zásadně podporuje Vladimíra Putina a naopak Vladimír Putin podporuje pravoslavnou církev.

Slepé uličky

Jedna z dalších pojistek jsou různé slepé cesty, které na první pohled vypadají velmi růžově a lákavě, a které jsou vytvářeny buď nevědomky, nebo jsou vytvářeny přímo cíleně skrytými skupinami. Jsou to cesty, které pro širší veřejnost svou jednoduchostí vypadají lákavě, ale i při jednoduché analýze se ukazují jako zcela nefunkční. Například pojem přímá demokracie, při které se předpokládá, že o všem má rozhodovat lid v celorepublikovém hlasování. O zásadních rozhodnutích, jako třeba setrvání v EU by samozřejmě mělo existovat referendum. Ale referenda již ze samotného principu nemohou nahradit nějaký sbor zástupců. Péče o stát je něco, co mohou dělat lidé skutečně kompetentní a lidé, kteří jsou schopni analyzovat komplexní problémy a tomu věnovat plně svůj čas. Tak jako kdokoliv z ulice si nemůže pouze umýt ruce a operovat na operačním sále, tak nemůže každý v každém okamžiku dělat složitá rozhodnutí o řízení státu. A běžní lidé ani nic takového ve skutečnosti nechtějí. Chtějí se věnovat svému skutečnému životnímu poslání a nechtějí každý den studovat složité vnitrostátní i mezinárodní problémy. Samozřejmě v mnoha konkrétních případech by bylo referendum mnohem svéprávnější než rozhodování současnými politickými stranami. Ale jako koncept řízení státu je to pouze slepá cesta, která má odvádět lidi do slepé uličky.

Dalšími slepými uličkami, různými imitacemi národních zájmů, mezinárodními i našimi národním otázkami a dalšími souvislostmi se budeme zabývat až v příštím díle Souvislosti Národního proudu. A to vše hlavně kvůli tomu, abychom společně nacházeli východiska pro to, abychom vládu nad naší zemí vložili do rukou českého národa.

Naše vysílání je omezováno a jsou nám i snižovány počty shlédnutí na youtubovém kanále, tedy jsme pod drobnohledem a je možné, že se k vám naše další pořady nedostanou obvyklou cestou. Proto se občas podívejte na náš web narodniproud.cz nebo vltava.news, případně kanál na telegramu nebo odysee. A raději si také na vltava.news uložte torovou adresu (uohky37h6gx3uqxfrgyrzdie4zfa4las4h7ydf4kbnx6wbrx46llj3yd.onion – podrobnosti viz https://vltava.news/vltavanatoru.php) pro případ, kdyby zablokovali naše domény.

Přeji vám krásné a mírové dny, víru v český národ a těším se s vámi na další setkávání Národního proudu.